

ГАРВАНЪТ И ЛЕБЕДЪТ ДОЛГАНСКА ПРИКАЗКА

Превод от руски: Ангел Каралийчев, Вела Каралийчева, 1956

chitanka.info

Веднъж лебедът срещнал на морския бряг гарвана. Лебедът бил хубавец — бял, великолепен, клюнът и лапите му — светли, блестящи, шията — гъвкава...

А гарванът бил стар и проскубан.

Лебедът много се харесал на гарвана и той го запитал:

— Не искаш ли да се ожениш?

— А за кого? — запитал лебедът.

— За дъщеря ми. Ти не гледай, че аз съм стар и проскубан.

Дъщеря ми е хубавица.

— Хубаво, съгласен съм — отвърнал лебедът, — само че трябва по-рано да се запозная с невестата.

— Да литнем у нас на обед — поканил го гарванът. — Сега цялото ми домочадие е събрано у дома.

Литнали.

Черната птица лети — пъхти, задъхва се.

А бялата плува с леките си криле.

Щом черната птица махне с крило — облаците се намръщват.

А когато бялата птица махне с крило — светлото слънчице се засмива.

Ето и гнездото...

Гледа лебедът — гарванът проскубан, жена му проскубана, а децата им — едно от друго по-черни.

— Че къде ти е дъщерята-хубавица?

В гарвановото гнездо нямало хубавици. Дъщерята на гарвана била черна и креслива. Лута се, грачи, размахва черните си криле.

Премрежили се очите на лебеда, а от крясъците на невестата ушите го заболели.

А пък стопаните го канят на обед:

— Сядай с нас, скъпи гостенино, яж!

Гледа лебедът — носят гощавката. Яденето на вид грозно, а миризмата противна. Знае се, че гарваните се хранят с всякакъв леш. А лебедът е птица чиста, горда.

Лебедът едва-едва се докоснал до чинията, главата му се замаяла от тежката миризма, а бляскавият му клюн изведнъж почернял.

Лебедът се изплашил и размахал криле.

— Къде, скъпи гостенино? Къде? — разтревожил се гарванът.

Той хванал лебеда за крайчетата на краката, искал да го задържи.

И от докосването на гарвана мигом почернели светлите,
блестящи крака на лебеда.

Лебедът се изтръгнал и изскочил на чист въздух.
Оттогава приятелството между лебеда и гарвана се развалило.
А клюнът и краката на лебеда останали завинаги черни.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на **Моята библиотека** и нейните всеотдайни помощници.

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.